

RESUM DE LA PONÈNCIA D'ACCIÓ SINDICAL

La ponència d'Acció Sindical va tenir com objectiu l'establiment de les línies mestres a seguir en l'acció reivindicativa i en el procés negociador. El punt de partida va ser una valoració del marc socio-polític balear, de l'Estat espanyol i europeu. D'aquest darrer, hem destacat el tractat de Maastricht (Unificació Europea).

En aquest punt, l'STEI aposta per la unificació europea en clau federalista i solidària, i no tant sols -o predominantment- financera-monetària. Volem que sigui l'Europa de les nacions; que es reconguin les llengües no estatals, com la catalana; que es dissenyi una política social avançada a través de la redistribució de la riquesa, del treball i de la renda, d'inversions de capital públic, d'augment de les despeses en protecció social...

En el marc del nostre país hem assistit a la consolidació de l'hegemonia conservadora. El Pacte Autonòmic subscrit pels dos partits majoritaris a les nostres illes (PP, PSOE) ha significat, un cop més, la subordinació als dictats polítics estatals. Ens han tractat com una "província" quasi sense drets polítics.

Des de l'STEI hem seguit reivindicant l'assumpció plena de les competències educatives: Malgrat tot, hem hagut de realitzar la nostra tasca dins l'estructura de l'anomenat territori MEC. Les Direccions Provincials són, en aquest sentit, sucursals de Madrid i fan de transmissores d'informació, receptores d'instruccions i, sobretot, acaten les "ordres superiors", amb molt

poca o nul·la capacitat negociadora en els aspectes importants.

Després de valorar les relacions amb la Direcció Provincial, vàrem proposar la realització d'una sèrie de mesures urgents:

1ra. L'establiment d'una comissió de planificació del nostre sistema educatiu per adequar la Reforma a la nostra realitat diferenciada (mapa escolar, disseny curricular, etc.)

2na. Cal un canvi d'actitud dels responsables polítics de la D.P., als quals, a més d'exercir el poder de representants del MEC, exerceixin la representació dels interessos de l'educació de les nostres illes, i no pas actituds seguidistes i provincianes d'acceptació acrítica dels errors o les incomprensions de l'Administració Educativa central.

3ra. La constitució d'una Comissió Paritària Administració-Sindicats per agilitzar i resoldre les reclamacions dels ensenyants per actuacions o negligències administratives.

4a. Compliment de la tasca inspectora (especialment a l'ensenyament concertat) sobre el que estableix la llei en relació a: admissió d'alumnes, control de les activitats complementàries, horaris, plantilles, titulacions, ratios...

5a. Una política més ferma i decidida en el suport i la dinamització de l'ensenyament en català als centres públics i concertats.

En relació a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, considerant la manca de competències en relació a l'Educació, va-

loram que encara estam lluny d'exhaurir totes les mesures que dins l'actual marc es podrien posar en marxa per promocionar i normalitzar la nostra llengua i la nostra cultura, de la qual cosa en parlem més detalladament a l'apartat de gestió de l'Escola Nacional de les Illes.

L'apartat més ampli l'ocupà l'anàlisi de la política educativa del Govern de l'Estat. Vàrem analitzar el que han suposat les successives reformes del sistema educatiu: la LODE, la LOGSE i la LRU.

Per la seva actualitat, ressenyam els aspectes més importants de la nostra valoració de la LOGSE.

La LOGSE significa una reestructuració del sistema, però difícilment solucionarà la gran quantitat de problemes existents, ja que no és una reforma en profunditat i a la qual no es dediquen els mitjans econòmics suficients. Novament es planteja una Reforma, que parteix d'un ambiciós projecte inicial, però rebaixat considerablement en els seus plantejaments finals, amb un finançament inicial clarament insuficient, on el debat i la participació dels distints sectors ha estat pràcticament inexistent.

L'STEI va fer una valoració crítica en una doble vessant:

Primera, no s'avançava cap al Cos Únic d'ensenyants (ja que es mantenia el Cos de Mestres i el de Secundària -i fins i tot- es potenciava una escala establint per a un 30% dels professors de secundària la possibilitat d'accedir a la condició de catedràtic).

Segona, no s'establia a través d'una llei el finançament de la Reforma.

Ambdues qüestions són les que generen els principals conflictes i el decensís d'una part del professorat.

A hores d'ara podem fer balanç. La Reforma suposa pels centres d'EGB un procés de reconversió; una quasi estabilització de les plantilles, una mobilitat no definida en el cicle 12-14, i a l'ensenyament secundari la primera fase és expansiva en quant a creixement de les seves plantilles, malgrat que el professorat tècnic de F.P. (els mestres de taller) és el col·lectiu amb més incertesa laboral.

Hi ha dos aspectes cabdals que entorpeixen l'aplicació dels "principis" i postulats pedagògics progressistes de la llei: la no negociació de la jornada (gua-

nyant temps per la reflexió col·lectiva de la pràctica docent) i l'aplicació de la Reforma dins un context de retall pressupostari, (retall de les inversions, ralentització en l'augment de l'oferta pública de l'ensenyament secundari, problemàtica de les substitucions, la transformació de la formació del professorat dins l'horari lectiu i/o de permanència, en la carrera "individualista" i "mercantilista" dels sexennis,...).

La Reforma sembla que preten més una adequació de l'ensenyament al sistema productiu (d'aquí la importància de la reforma de Formació Professional) que no pas introduir mecanismes de correcció de les desigualtats.

A més a més planteja a l'ensenyament privat una problemàtica important a nivell la-

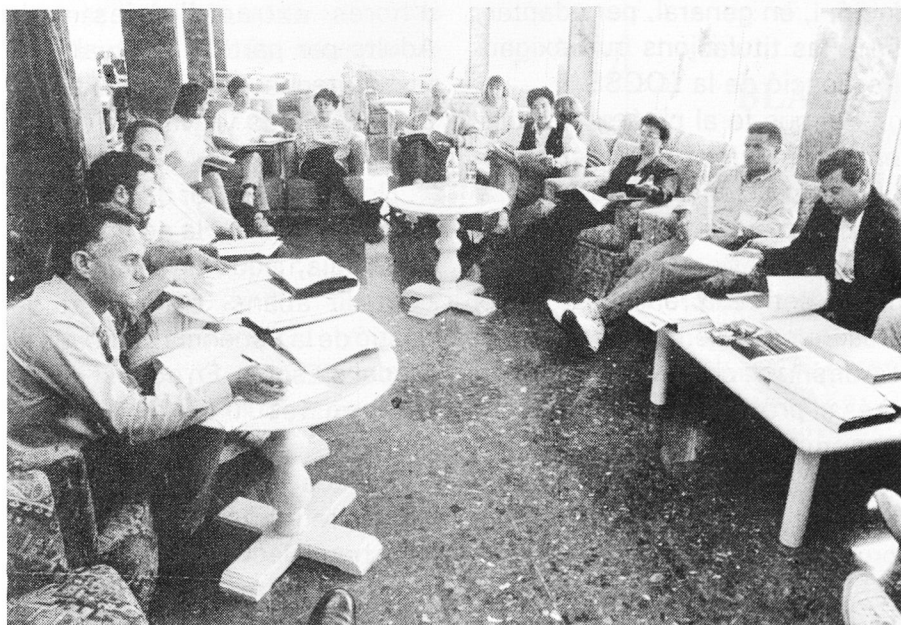
boral, per a la qual fan falta solucions i voluntat per aconseguir-les :

- **Titulacions insuficients.**- En el cas de l'Educació Infantil, on una majoria de treballadores no tenen la titulació adequada i es troben amb dificultats objectives per obtenir-la; o el cas dels mestres de taller sotmesos a reconversió a partir de la Reforma de la Formació Professional, per altra banda necessària.

- **Formació del professorat i formació permanent.**- Són molt pocs els treballadors que han tingut accés als cursos d'especialització impartits pel MEC, d'altra banda totalment insuficients. De bell nou el MEC s'oblida de les seves responsabilitats i desvia fons públics cap a les patronals per a una formació manipulada per llurs interessos, que no tenen res a veure amb els vertaders interessos dels treballadors i treballadores.

- **Reestructuració dels centres.**- Els retalls pressupostaris i la manca d'inversions en la construcció de centres estatals faran més necessaris els centres privats per treure endavant la reforma. La reducció dels requisits mínims per als centres concertats afavoreix els grans centres que disposen de tots o quasi tots els nivells educatius. Seran els centres d'EGB, sobretot els petits, els que probablement perdran més unitats i, en conseqüència, llocs de treball, si no s'articulen els mecanismes necessaris per evitar-ho, ja que la Reforma hauria de generar llocs de treball.

En aquest sentit, és necessària la negociació immediata d'un nou acord de centres en

crisi, que permeti la recol·locació dels afectats. Al mateix temps

hem d'exigir als titulars dels centres que assumeixin la seva responsabilitat en l'absorció de la crisi. Així l'augment de les plantilles (especialistes) i la totalitat de les vacants han de ser cobertes pels treballadors o treballadores de la borsa de centres en crisi.

• **Els treballadors i treballadores de l'ensenyament privat** afronten la reforma amb unes condicions laborals pitjors que les dels seus companys i companyes de l'ensenyament estatal, condicions que beneficien els titulars dels centres que pretenen mantenir els privilegis de llurs centres a costa dels seus treballadors.

Tot això genera un estat de decepció entre els treballadors i treballadores, d'incertesa i de manca de motivació, malgrat els aspectes positius que té aquesta llei.

Posteriorment passarem a valorar els diferents aspectes relacionats amb la negociació col·lectiva. A l'ensenyament privat aquesta ve determinada pels diferents agents "patronals" que hi intervenen, des del MEC que fa el pagament delegat i fixa els salaris als centres concertats, fins les diferents patronals i convenis. Malgrat tot, la importància de la negociació col·lectiva ve determinada pel fet que la totalitat de les condicions laborals vénen determinades pel conveni.

Dins les línies generals de l'Acció Sindical cal destacar la problemàtica del professorat interí. En aquest sentit, el Congrés aprovà la plataforma reivindicativa

de l'STEI que recull des de l'accés a la funció pública mitjançant el concurs de mèrits, fins a l'estabilitat del col·lectiu valorant l'experiència docent i que contempli la situació dels col·lectius amb problemes de titulació. Amb l'aplicació de la LOGSE, aquest problema de titulació afecta bona part del professorat, des dels professors d'Educació Infantil fins al professorat d'EGB i de Secundària. És necessari destacar la problemàtica del professorat tècnic d'FP, de la qual remarcam els principals punts reivindicatius aprovats; des del dret del Professorat Tècnic d'FP a impartir els cicles formatius de nivell II i III i la Tecnologia d'ESO en igualtat de condicions que la resta del professorat, passant per l'estabilitat en els seus destins actuals, fins al compromís per part de l'Administració de facilitar cursos de formació i d'especialització -en horari lectiu- pel professorat amb problemes de titulació, i, en general, per adaptar-se a les titulacions que exigeix l'aplicació de la LOGSE.

Pel que fa al professorat que encara imparteix EGB, es va analitzar la problemàtica que suposa la integració a Secundària dels nins i nines de 12 a 14 anys.

Partint de la reivindicació del Cos Únic, no hem de permetre que l'Administració divideixi encara més al professorat. Reivindicam una millora de les condicions laborals, horari i sou per a tots els mestres, tant si es treballa al primer cicle de Secundària com a Infantil o Primària amb el dret a la mobilitat i a restar en el centre actual. Defensem una nova adscripció de tot el professorat del cos de mestres.

El canvi que suposa la nova

estructuració del sistema educatiu s'ha de fer amb el coneixement previ de tot el professorat del que suposaran les noves adscripcions als diferents trams educatius, així com les noves especialitats i titulacions requerides per fer-les.

És imprescindible el coneixement de l'anomenat mapa escolar, és dir, la Xarxa de Centres d'Infantil i Primària i els de Secundària, i també les zones d'influència de cada centre de Secundària. Això vol dir, saber a quin d'aquests centres aniran els alumnes dels centres de Primària.

Un altre sector educatiu que va ser objecte d'especial atenció és el relacionat amb l'educació de les persones adultes, on el MEC trenca el plantejament d'Educació Integral i l'especificitat de l'EPA com a modalitat educativa, relegant a un paper secundari l'educació presencial, i plantejant la realització d'hores extraordinàries per a treballar a Adults. Aquesta possibilitat d'hores extraordinàries amb Adults per part de l'actual professorat que treballa a EGB o Secundària es va valorar com a molt greu.

No podem deixar de banda tot el que suposa el Pla de Formació de Català, i que ampliam -com hem dit abans- a l'apartat de gestió de la Ponència dedicada al Model d'Escola. En aquest sentit feim un recull del que es va aprovar:

Pel que fa al Reciclatge, continuam reivindicant que es realitzi en horari lectiu o de permanència en el centre. En tot cas hauria de ser una activitat més de les previstes en el Pla de Centre i així s'hauria de fer constar. A més, s'hauria d'apropar al màxim l'oferta al lloc de treball. En aquest

senti, el més pràctic fora una major zonificació de l'oferta, la qual cosa permetria que a molts de llocs s'aprofitassin els mitjans humans de què disposen els centres.

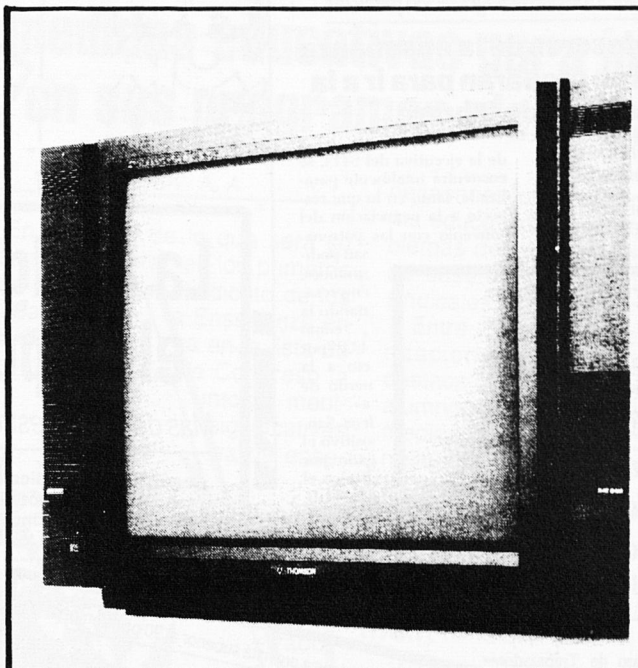
Quant a l'alumnat, s'hauria de prioritzar als mestres que s'hagin de desplaçar del seu lloc de feina per no reunir els requisits de titulació de Català.

Demanam que l'Escola de Magisteri continuï ofertant la formació de professors de llengua catalana per al primer cicle de Secundària (12-14 anys) mitjançant les assignatures que correspongui. Volem que hi hagi una convalidació de la prova de català a les oposicions i de l'Escola Oficial d'Idiomes per part de les assignatures del Reciclatge. Així mateix consideram necessari que per a l'accés a la funció pública siguin un requisit la llengua i la cultura catalanes.

No hem pretès ser exhaustius sobre els temes que es van debatre, però consideram que en aquest recull queden reflectits els aspectes més importants d'aquesta ponència congressual.

* * * * *

THOMSON

TVC 25 E4 TXT SOUND LINE

**BLACK SUPER PLANAR
ESTEREO SURROUND
TUB NEGRE**

5 altaveus

Entrada per a S-VHS

Dimensions:

Alt: 48,6 Amp: 71,8 Fon: 43,1 cm.

Pes: 28,7 Kg.

Preses auxiliars:

- 2 Euroconnectors
- 1 Presa auriculars
- 2 preses per a altaveu exterior
- 2 preses per a cadena Hi-Fi
- 2 preses per a altaveus SURROUND
- 2 entrades d'audio
- 1 entrada de video
- 1 entrada per a S-VHS